ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES DOCUMENTS "COM"

COM (62)363

Vol. 1962/0081

Historical Archives of the European Commission

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlusssachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

COMMISSIE

III/COM(62) 363 def.

Brussel, 19 december 1962

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende

de opzet van de overgangsmaatregelen op het gebied
van de zelfstandige beroepswerkzaamheden
in de groothandel en van de tussenpersonen
in handel en industrie
(Bemiddelingsberoepen)
(Artikelen 54 en 63)

(Door de Commissie bij de Raad ingediend)

VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN
van de Raad

betreffende de opzet van de overgangsmaatregelen op het gebied van de zelfstandige beroepswerkzaamheden in de groothandel en van de tussenpersonen in handel en industrie (bemiddelingsberoepen) (Artikelen 54 en 63).

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

gelet op de bepalingen van het Verdrag, en met name op artikel 54, lid 2, en artikel 63, lid 2,

gelet op de bepalingen van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, en met name op titel V, tweede en derde alinea,

gelet op de bepalingen van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van het vrij verrichten van diensten, en met name op titel VI, tweede en derde alinea,

gezien het voorstel van de Commissie,

gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

gezien het advies van het Europees Parlement,

overwegende dat ingevolge de algemene programma's niet slechts de beperkingen dienen te worden opgeheven, maar ook dient te worden nagegaan of de opheffing daarvan moet worden voorafgegaan door, vergezeld van of gevolgd door de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels, alsmede door de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot de betrokken werkzaamheden en de uitoefening daarvan, en of eventueel in afwachting van die erkenning of coördinatie overgangsmaatregelen moeten worden genomen;

.../...

overwegende dat op het gebied van de beroepswerkzaamheden in de groothandel en van de tussenpersonen in handel en industrie niet in alle lid-staten voorwaarden worden gesteld voor de toegang tot en de uitoefening van die werkzaamheden, en dat in de lid-staten waar zulks wel het geval is slechts beperkte eisen gelden, zoals het bezit van een bewijs van vakbekwaamheid of een gelijkwaardig diploma, afgegeven op basis van wettelijke voorschriften;

overwegende dat het niet noodzakelijk noch mogelijk is gebleken, tegelijk met de opheffing van de bestaande discriminaties tot de voorgeschreven coördinatie over te gaan, daar er ter zake in sommige lid-staten slechts een beperkte en in andere lid-staten in het geheel geen wettelijke regeling bestaat; dat deze coördinatie op een later tijdstip zal dienen te geschieden; dat hetzelfde geldt ten aanzien van de onderlinge erkenning van de titels waarvan in sommige staten de toegang tot de bovenbedoelde werkzaamheden afhankelijk is gesteld, aangezien de eisen in verband met deze titels niet kunnen gelden als met elkander vergelijkbare eisen, zolang een coördinatie van de algemene voorwaarden voor de toegang tot de beroepswerkzaamheden niet heeft plaatsgevonden;

overwegende dat het ook zonder een onmiddelijke coördinatie toch wenselijk blijkt, de totstandkoming van het recht van vestiging en van het vrij verrichten van diensten in de betrokken beroepen te bevorderen door het nemen van de overgangsmaatregelen die op grond van de algemene programma's kunnen worden toegepast, zulks voornamelijk met het oog op het ontbreken van enige wettelijke regeling in sommige lid-staten, en om te vermijden dat deze omstandigheid enerzijds een extra belemmering vormt voor de onderdanen van die staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden aan geen enkele voorwaarde is onderworpen, en anderzijds leidt tot een unilaterale liberalisatie van de vestiging en de diensten in die staten waar geen wettelijke regeling bestaat, wat ten voordele zou strekken van personen die niet in staat waren te voldoen aan de in hun land van herkomst geldende voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van die werkzaamheden;

.../...

overwegende dat ter voorkoming van deze gang van zaken de overgangsmaatregelen het volgende moeten inhouden:

- de ontvangende staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden wettelijk is geregeld, erkennen de werkelijke uitoefening van het beroep in het land van herkomst gedurende een redelijke en niet te ver af liggende periode als voldoende bewijs dat de betrokkene de vakkennis bezit die van de eigen onderdanen wordt verlangd;
- een staat die de toegang tot de betrokken werkzaamheden niet afhankelijk stelt van enige wettelijke regeling wordt eventueel gemachtigd, van de onderdanen van andere lid-staten het bewijs te eisen dat zij de nodige vakbekwaamheid bezitten voor de uitoefening van de betrokken beroepswerkzaamheid in het land van herkomst;

overwegende dat de overgangsmaatregelen betreffende dit laatste punt slechts met grote voorzichtigheid mogen worden genomen, daar zij de opheffing van de discriminaties gedeeltelijk te niet doen en derhalve - als zij algemeen werden toegepast - een belemmering zouden kunnen vormen voor het vrije verkeer; dat het dan ook dienstig is de geldigheidsduur en het toepassingsgebied ervan te beperken en er op toe te zien dat met de belangen van de Gemeenschap en met die van de andere lid-staten rekening wordt gehouden, door aan de Commissie de taak op te dragen machtiging tot het nemen van deze maatregelen te verlenen, zoals in het Verdrag over het algemeen wordt voorgeschreven met betrekking tot de toepassing van vrijwaringsmaatregelen;

overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen hun reden van bestaan verliezen zodra de coördinatie van de voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van het beroep alsmede de onderlinge erkenning van de vereiste diploma's, certificaten en andere titels hun beslag hebben gekregen; dat zij bovendien in ieder geval aan het einde van de overgangsperiode opgeheven moeten zijn, daar zij na dat tijdstip niet in de plaats kunnen treden van de verplichting om de uitdrukkelijk door het Verdrag voorgeschreven maatregelen toe te passen, t.w. de coördinatie van de nationale regelingen en de onderlinge erkenning van de titels die in ieder land worden vereist voor de toegang tot de betrokken werkzaamheid anders dan in loondienst en de uitoefening daarvan, als dit nodig mocht blijken om de toegang tot en de uitoefening van deze werkzaamheid te vergemakkelijken;

.../...

overwegende dat de in deze richtlijn beoogde maatregelen natuurlijk in genen dele afbreuk doen aan de richtlijnen van de Raad van ..... en van ..... die er toe strekken in de lid-staten, waar aan de eigen onderdanen voorwaarden worden gesteld voor de toegang tot en de uitoefening van het beroep, tot algehele opheffing van alle beperkingen te komen ten behoeve van de onderdanen van de overige lid-staten, die aan de bedoelde voorwaarden voldoen;

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

1. De lid-staten nemen onder de aangegeven voorwaarden de hierna volgende overgangsmaatregelen met betrekking tot de vestiging van de onder titel I van de algemene programma's genoemde natuurlijke personen en vennootschappen op hun grondgebied, en het verrichten van diensten door deze personen en vennootschappen op het gebied van de zelfstandige beroepswerkzaamheden in de groothandel en van de tussenpersonen in handel en industrie.

2. De bedoelde werkzaamheden zijn die welke worden omschreven in de richtlijnen van de Raad van .... resp ..... betreffende de opheffingen van de discriminerende beperkingen.

3. De bepalingen van deze richtlijn zijn evenwel niet van toepassing op de handel in vergiftige produkten, vergiftige phytosanitaire produkten en ziekteverwekkende agentia.

Artikel 2

1. Is in een lid-staat de toegang tot een in artikel 1, lid 2, bedoelde werkzaamheid of de uitoefening daarvan afhankelijk gesteld van het bezit van algemene, handels- of vakkennis, dan beschouwt deze lid-staat als voldoende bewijs van die kennis de werkelijke uitoefening van de betreffende werkzaamheid in een andere lid-staat:

a) hetzij als zelfstandige of bedrijfsleider gedurende drie achtereenvolgende jaren, op voorwaarde dat de betrokkene die werkzaamheid niet sedert meer dan twee jaar heeft stopgezet op de datum waarop de in lid 3 hieronder bedoelde aanvraag wordt ingediend;

b) hetzij als zelfstandige gedurende de twee jaren die onmiddellijk voorafgaan aan de datum waarop die aanvraag wordt ingediend.

2. Onder bedrijfsleider in de zin van lid 1 a) wordt verstaan iedere persoon die in een industriële of handelsonderneming van de overeenkomstige bedrijfstak werkzaam is geweest:

a) als leider van het bedrijf of als leider van een filiaal;

b) als plaatsvervanger van de bedrijfsleider indien deze functie, wat de economische en commerciële verantwoordelijkheid betreft, overeenkomt met die van de vertegenwoordigde ondernemer of bedrijfsleider.

3. De lid-staat verleent de vergunning tot het uitoefenen van de betrokken werkzaamheid op aanvraag van de belanghebbende; deze aanvraag moet vergezeld zijn van een verklaring dat het beroep in het land van herkomst werkelijk is uitgeoefend overeenkomstig de in lid 1 genoemde voorwaarden. Deze verklaring wordt afgegeven door de daartoe in het land van herkomst aangewezen instantie.

Artikel 3

1. Als in een lid-staat de toegang tot een in artikel 1, lid 2, genoemde werkzaamheid of de uitoefening daarvan niet afhankelijk is gesteld van het bezit van algemene, handels- of vakkennis en deze lid-staat op grond van de richtlijnen van de Raad van .... resp. .... gehouden is de bestaande discriminerende beperkingen op te heffen, dan kan aan deze staat op zijn verzoek door de Commissie machtiging worden verleend om gedurende een beperkte periode en voor een of meer bepaalde werkzaamheden van de onderdanen van de overige lid-staten, die deze werkzaamheden op zijn grondgebied willen uitoefenen, het bewijs te eisen dat zij voldoen aan de voorwaarden die voor de uitoefening daarvan in het land van herkomst zijn gesteld. De Commissie stelt de voorwaarden en de werkwijze met betrekking tot deze machtiging vast, en met name de geldigheidsduur ervan.

.../...

Van deze mogelijkheid kan geen gebruik worden gemaakt ten aanzien van personen in wier land van herkomst voor de toegang tot de betreffende werkzaamheden geen bepaalde kennis wordt vereist.

2. In geval van toepassing van lid 1 van dit artikel geeft de lid-staat steeds een vergunning af voor het uitoefenen van de betrokken werkzaamheid op eenvoudige overlegging, door de belanghebbende, van een verklaring van de daartoe in het land van herkomst aangewezen instantie, waaruit blijkt dat de betrokkene het recht heeft de betreffende werkzaamheid in dat land uit te oefenen.

Artikel 4

De in artikel 2 omschreven maatregelen blijven gedurende de overgangsperiode van kracht totdat voorschriften zijn uitgevaardigd betreffende de coördinatie van de nationale regelingen voor de toegang tot en de uitoefening van de betrokken werkzaamheden alsmede betreffende de onderlinge erkenning van de titels.

De geldigheidsduur van de in artikel 3 bedoelde maatregelen mag de in de vorige alinea omschreven termijn niet overschrijden.

Artikel 5

De lid-staten geven elkander alle dienstige inlichtingen betreffende de instanties die zij voor de afgifte van de in artikel 2, lid 3 en in artikel 3, lid 2, genoemde verklaringen aanwijzen. Zij zenden een lijst van deze instanties aan de Commissie.

Artikel 6

Binnnen zes maanden na kennisgeving van deze richtlijn nemen de lid-staten de voor de toepassing ervan vereiste maatregelen; zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

.../...

Artikel 7

Iedere lid-staat die na de kennisgeving van deze richtlijn wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot de bedoelde werkzaamheden wil invoeren of daarin belangrijke wijzigingen wil aanbrengen, is gehouden ten behoeve van de onderdanen van de overige lid-staten maatregelen voor de toepassing van deze richtlijn te nemen.

Bovendien wordt de Commissie tijdig van het desbetreffende ontwerp in kennis gesteld om haar opmerkingen dienaangaande te kunnen formuleren.

Artikel 8

Deze richtlijn is tot alle lid-staten gericht.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad,
De Voorzitter,

N.B. Overeenkomstig artikel 191 van het Verdrag worden de richtlijnen van kracht door kennisgeving aan hen tot wie zij zijn gericht.

III. ONTWERP-TOELICHTING

1. Doel van de richtlijn

Op 18 december 1961 heeft de Raad, overeenkomstig artikel 54, lid 1, en artikel 63 lid 1, van het Verdrag, de algemene programma's voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten vastgesteld. In verband met de uitvoering van deze programma's heeft de Commissie op 28 juli 1962 bij de Raad twee voorstellen ingediend voor richtlijnen op het gebied van de beroepswerkzaamheden in de groothandel (1) en van de tussenpersonen in handel en industrie (bemiddelingsberoepen) (2). De Raad heeft deze voorstellen ter fine van advies aan het Economisch en Sociaal Comité en aan het Europese Parlement voorgelegd (3).

Op grond van artikel 54, lid 2, en artikel 63, lid 2, heeft de Commissie de eer aan de Raad een voorstel voor een andere richtlijn voor te leggen, die ten doel heeft door overgangsmaatregelen de hierboven genoemde voorstellen aan te vullen. Het zou wenselijk zijn deze diverse voorstellen gelijktijdig te behandelen.

Overeenkomstig de genoemde artikelen spreekt de Raad zich over deze richtlijn uit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

De Raad is gehouden eerst het Economisch en Sociaal Comité en het Europese Parlement te raadplegen.

.../...

(1) Doc. III/COM(62) 185

(2) Doc. III/COM(62) 184

(3) 79ste zitting van de Raad op 24 en 25 september 1962 (Doc. R 620/62 (E.S.12), en R 622/62 (E.S.14)

2. Algemene beschouwingen over de richtlijn

Volgens titel V van het programma betreffende de vestiging en titel VI van het programma betreffende de diensten moet, tegelijk met de opstelling van de richtlijnen voor de opheffing van de beperkingen, worden nagegaan of deze opheffing moet worden voorafgegaan door, vergezeld van of gevolgd door de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels, alsmede door de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot die werkzaamheden en de uitoefening daarvan. In haar toelichting op de ontwerp-tekst van de algemene programma's had de Commissie reeds aangekondigd dat zij eventueel zou voorstellen overgangsmaatregelen aan te nemen. Dit voornemen vond bijval bij allen die betrokken zijn bij de totstandkoming van de vrijheid van vestiging (1). In de programma's is uitdrukkelijk voorzien in de mogelijkheid om overgangsregelingen toe te passen.

Op het gebied van de beroepswerkzaamheden in de groothandel en de bemiddelingsberoepen blijken dergelijke maatregelen gewenst te zijn. In de considerans en de toelichting (2) van de ontwerprichtlijn betreffende de groothandel is reeds uiteengezet dat er in de lid-staten slechts weinig wettelijke bepalingen tot regeling van de toegang tot de beroepen in de groothandel bestaan (3). Om deze sector voor de onderdanen van de overige lid-staten meer toegankelijk te maken, worden faciliteiten verleend aan degenen die het bewijs leveren dat zij in het land van herkomst als zelfstandige de betrokken werkzaamheden werkelijk hebben uitgeoefend.

Bovendien kunnen de lid-staten, zelfs als zij van hun onderdanen geen bewijs van vakbekwaamheid eisen voor de zelfstandige uitoefening van een beroep, worden gemachtigd van de vreemdelingen enige vakbekwaamheid te verlangen. Dit geldt natuurlijk slechts als voorlopige maatregel, en alleen wanneer een dergelijke vakbekwaamheid ook in het land van herkomst van de vreemdeling wordt geëist.

---

(1) Advies van het Economisch en Sociaal Comité (Doc. CES 20/61 sub V B-12)

(2) Doc.III/COM (62)185, toelichting, punt 11

(3) Lijst van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in de lid-staten van kracht zijn met betrekking tot de groothandel: zie doc. 6600/III/C/62 van sept. 1962; met betrekking tot de bemiddelingsberoepen: zie doc. 487/1/IIIC/62.

3. Toelichting van sommige bepalingen

Ad artikel 1

In lid 1 van dit artikel worden naast de natuurlijke personen ook de vennootschappen als begunstigden genoemd; ook op hen zijn de overgangsmaatregelen rechtstreeks van toepassing.

Lid 2 noemt de beroepswerkzaamheden waarop de overgangsmaatregelen betrekking hebben. In lid 3 wordt de handel in giftige stoffen van de toepassing van de richtlijn uitgesloten wegens de daaraan verbonden speciale eisen, die niet vergelijkbaar zijn met die van de andere terreinen van werkzaamheid in de groothandel. De aanvrager dient hier dus te voldoen aan de eisen die in het ontvangende land ten aanzien van de vakbekwaamheid worden gesteld.

Ad artikel 2

Deze bepaling heeft ten doel de toegang tot beroepswerkzaamheden in de wettelijk geregelde beroepen voor de onderdanen van de andere lid-staten te vergemakkelijken, doordat het ontvangende land rekening houdt met vroeger opgedane kennis.

a) Lid 1:

Een onderdaan van een der lid-staten die het betrokken beroep reeds in zijn land van herkomst heeft uitgeoefend, behoeft geen verder bewijs van vakbekwaamheid over te leggen. Deze vakbekwaamheid wordt geacht te zijn verkregen door de uitoefening van het beroep gedurende verscheidene jaren als zelfstandige of in een leidinggevende functie. Indien de betrokken werkzaamheid reeds sedert geruime tijd is stopgezet, kan worden verlangd dat zij langer heeft geduurd dan wanneer zij onmiddellijk aan de indiening van de aanvraag om toegang tot het beroep voorafgaat.

Deze regeling komt nagenoeg overeen met de regeling die in Nederland voor de uitoefening van het beroep geldt. Over het algemeen zal men nog kunnen spreken van een "redelijk korte tijd" als de uitoefening van het beroep niet sedert meer dan twee jaar voor de indiening van de aanvraag is stopgezet.

.../...

De tekst houdt voorts in dat tussen twee staten waar een bewijs van vakbekwaamheid wordt geëist, dit bewijs ook geleverd kan worden door een verklaring betreffende de uitoefening van het beroep.

b) lid 2:

Hier worden niet slechts de ondernemer zelf en de bedrijfschefs, zoals directeuren, enz., genoemd maar ook de plaatsvervangers van deze beide categorieën. De werkzaamheid van laatstgenoemden moet van enige betekenis zijn. Men hoeft hier niet te blijven stilstaan bij formele overwegingen, zoals de procuratie, daar in kleinere bedrijven niet altijd een procuratiehouder aanwezig is.

c) lid 3:

De richtlijn geeft niet in bijzonderheden aan welke instanties bevoegd zijn om de verklaring af te geven. Alleen die instanties komen in aanmerking, waarvan vaststaat dat zij niet bij wijze van tegemoetkoming onjuiste verklaringen (zgn. "certificats de complaisance") afgeven. Derhalve kunnen alleen erkende openbare instellingen (overheidsinstanties of andere publiekrechtelijke instellingen) in aanmerking komen.

In alle lid-staten, met uitzondering van Italië, bestaan er kamers voor het bedrijfsleven (kamers van koophandel en fabrieken, kamers van landbouw, enz.) die als publiekrechtelijke lichamen de aangewezen organen schijnen te zijn voor het afgeven van de verklaringen.

Ook de lagere publiekrechtelijke lichamen kunnen in aanmerking komen voor de afgifte van verklaringen betreffende het uitoefenen van leidinggevende werkzaamheden en voor een nadere omschrijving van de gegevens waarop het bewijs van de uitoefening van de werkzaamheid is gebaseerd.

Het spreekt vanzelf dat deze faciliteit blijft bestaan voor zover de administratieve praktijk reeds gelijkwaardigheid erkent. Terecht heeft het Parlement er op gewezen dat ook de gebruiken, die in het beroepsleven vooral voor de dienstverrichtingen een zeer grote betekenis hebben, behouden blijven (1).

---

(1) Zie: Verslag Thorn inzake het programma met betrekking tot het verrichten van diensten, par. 54 (Europees Parlement, zittingsdocumenten 1961-62, doc. No. 4 van 1-3-1961)

.../...

Daar in Artikel 54, lid 3, sub d, niets is bepaald ten aanzien van de als werknemer verkregen vakbekwaamheid, bevat de richtlijn geen bepalingen voor de gevallen waarin de vakbekwaamheid uit een in loondienst uitgeoefende werkzaamheid kan worden afgeleid. De richtlijn wil immers niet vooruitlopen op een latere beslissing betreffende de onderlinge erkenning van diploma's en dergelijke. Eventueel bestaande discriminaties ter zake dienen uit de weg te worden geruimd in het kader van de richtlijnen voor de opheffing van de discriminaties.

Ad artikel 3

De overgangsmaatregelen zijn er niet alleen op gericht de vestiging in de landen waar een wettelijke regeling bestaat te vergemakkelijken. Terzelfdertijd dienen ook distorsies te worden vermeden, die na de opheffing van de discriminaties kunnen optreden als gevolg van de zeer grote verschillen in de nationale regelingen.

Toch dient hier enige reserve in acht te worden genomen, om te voorkomen dat de staten het vrije verkeer dat tot stand moet worden gebracht illusoir maken. Er dient dus rekening te worden gehouden met de volgende preliminaire voorwaarden:

1. opheffing van discriminatie in de lid-staat;
2. geen wettelijke regeling voor de toegang tot het beroep in het ontvangende land;
3. beperking tot de onderdanen van de andere staten waar de betrokken werkzaamheid wettelijk is geregeld;
4. het stellen van een termijn, met als uiterste limiet het einde van de overgangsperiode;
5. beperking tot bepaalde werkzaamheden, hetgeen evenwel niet inhoudt dat aan de voorwaarden voor de toepassing van de in artikel 226 omschreven procedure moet zijn voldaan;
6. indiening van het verzoek door de staat en machtiging door de Commissie.

Wanneer de grenzen zo nauw worden getrokken, kan het ten aanzien van sommige aspecten van de overgangsmaatregelen gemaakte voorbehoud vervallen.

.../...

Ad artikel 4

Overgangsmaatregelen hebben uiteraard slechts een tijdelijk karakter. Daarom wordt in titel V, resp. VI van de algemene programma's bepaald dat naast de voorwaarden ook de duur van de overgangsregeling bij de opstelling van de richtlijnen wordt vastgesteld.

Bij eventuele overgangsmaatregelen op grond van artikel 3 (bewijs met betrekking tot de in het land van herkomst geldende eisen) houdt de geldigheidsduur verband met die van de machtiging welke aan de betrokken staat wordt verleend.

Maatregelen die er toe strekken de werkelijke uitoefening van het beroep overeenkomstig artikel 2 als bewijs te laten gelden, kunnen evenwel van kracht blijven tot op de dag waarop, in het kader van een coördinatie de toegangsvoorwaarden zodanig met elkander vergelijkbaar zijn geworden dat een onderlinge erkenning van titels mogelijk is. De werkelijke uitoefening van het beroep kan dus gedurende langere tijd als bewijs blijven gelden, doch uiterlijk tot aan het einde van de overgangsperiode. Daarom is dat laatste tijdstip als uiterste termijn vastgesteld.

Ad artikel 5

Om een duidelijk overzicht te hebben van al de instanties die in de verschillende landen worden aangewezen, geven de lid-staten elkander kennis van de lijst van deze instanties.

Ad artikel 7

Eerste zin

De overgangsmaatregelen mogen niet leiden tot een verstarring van het recht in de staten; deze laatste behouden de bevoegdheid om, evenals in het verleden, wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften uit te vaardigen voor die werkzaamheden in de groothandel en de bemiddelingsberoepen, waarvoor nog geen coördinatiemaatregelen zijn genomen.

.../...

Voortaan dienen die wettel jke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de beroepen evenwel te worden aangepast aan de maatregelen die op grond van deze richtlijn tot stand komen ten behoeve van de onderdanen van de andere lid-staten.

Tweede zin

Door de verplichting tot kennisgeving aan de Commissie kan vermeden worden dat de reeds bestaande verschillen nog worden vergroot (1).

4. Conclusie

De op grond van deze richtlijn door de lid-staten te nemen maatregelen kunnen weliswaar niet in de plaats treden van de coördinatie en de onderlinge erkenning van titels, doch zij kunnen de bestaande of met de opheffing van de beperkingen gepaard gaande moeilijkheden verzachten. Bovendien bevorderen zij de kennis van de in de andere landen geldende regelingen en maken zij een vergelijking van de praktische voor- en nadelen daarvan mogelijk.

---

(1) Zie: Verslag Kreyssig inzake het programma met betrekking tot de vestiging, par. 75 (Europees Parlement, zittingsdocumenten 1961-1962, doc. No. 1 van 24.2.1961).